

prima instanță: G. Lungu

instanța de apel: D. Manole, A. Panov, T. Pelin

DECIZIE

01 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Svetlana Novac, Tatiana Vieru,
Iurie Bejenaru, Oleg Sternioală

examinînd recursul declarat de Cebotari Alexandru Tudor și recursul declarat de Cebotari Alexandru Marian,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Cebotari Alexandru Marian și Cebotari Natalia împotriva lui Cebotari Alexandru Fiodor, intervenienți accesorii Panainte Vera, Întreprinderii de Stat „Cadastru”, Inspectoratului Fiscal de Stat Ialoveni, notarului privat Diaconu Galina cu privire la declararea nulității contractului de donație, recunoașterea calității de moștenitor legal asupra imobilului, încasarea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 aprilie 2014, prin care a fost admis apelul declarat de către Cebotari Alexandru Marian și casată hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 09 septembrie 2013, prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată,

c o n s t a ț ă

La 21 aprilie 2009, Cebotari Natalia și Cebotari Alexandru Marian au înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Cebotari Alexandru Fiodor, intervenienți accesorii Panainte Vera, Întreprinderii de Stat „Cadastru”, Inspectoratului Fiscal de Stat Ialoveni, notarului privat Diaconu Galina cu privire la declararea nulității contractului de donație, recunoașterea calității de moștenitor legal asupra imobilului, încasarea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii au invocat reclamanții că la 14 aprilie 1993, a fost desfăcută căsătoria dintre Cebotari Natalia și Cebotari Marian. Din căsătoria respectivă, s-a născut copilul Alexandru Cebotari.

Precizează reclamanții că după divorț, domiciliul copilului minor a fost stabilit cu mama acestuia, fapt ce a condus la formularea unei acțiuni în instanță privind încasarea pensiei alimentare.

La 22 ianuarie 2008, Cebotari Marian a decedat.

Menționează reclamantul că din motivul că, de către debitorul Cebotari Marian nu a fost achitată pensia alimentară, la data de 14 martie 2008, de către executorul judecătoresc al Oficiului de Executare Buiucani a fost stabilită restanța la pensia alimentară în mărime de 37923,00 lei.

La 06 septembrie 2007, de către Oficiul de executare Buiucani mun. Chișinău, a fost expediat în adresa Î.S. „Cadastru”, filiala Ialoveni, precum și la Inspectoratul Fiscal Ialoveni, încheierea cu privire la asigurarea executării Titlului executoriu prin care s-a dispus încasarea de la Cebotari Marian a pensiei alimentare și a restanței în mărime de 25923,16 lei. În baza încheierii respective, la pct. 4 se menționa despre aplicarea interdicției pe bunurile debitorului.

Menționează reclamantul că la 28 noiembrie 2007, a fost încheiat un contract de donație între feciorul Cebotari Marian și tatăl Cebotari Alexandru Fiodor în privința apartamentului nr. 7 situat în or. Ialoveni, str. Petru Ștefănuță 34.

Consideră reclamantul că contractul respectiv de donație urmează a fi declarat nul, deoarece în privința acestuia a fost aplicată interdicție de înstrăinare de către Oficiul de Executare Ialoveni.

Pe parcursul examinării cauzei în fond, Panainte Vera a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu, care a indicat că, a avut o relație de concubinaj cu defunctul Cebotari Marian, din care s-au născut doi copii Cebotari Elena și Cebotari Vadim, susținând legalitatea contractului de donație contestat și lipsa unor temeiuri de nulitate.

Cer Cebotari Natalia și Cebotari Alexandru Marian, declararea nulității contractului de donație nr. 10378 din 28.11.2007, încheiat între Cebotari Marian și Cebotari Alexandru Fiodor, recunoașterea calității de moștenitor legal, încasarea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Ialoveni din 22 noiembrie 2010, acțiunea înaintată de Cebotari Alexandru și Cebotari Natalia a fost admisă parțial. A fost dispusă încasarea de la Î.S. „Cadastru” filiala Ialoveni în beneficiul lui Cebotari Alexandru Marin și Cebotari Natalia prejudiciul moral în sumă de 5000 lei, iar în rest, pretențiile au fost respins ca fiind nefondate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2011, a fost respins apelul declarat de Cebotari Alexandru și admis apelul declarat de Î.S. „Cadastru”, astfel, a fost casată hotărîrea instanței de fond în partea admiterii acțiunii, și în această parte a fost emisă o nouă hotărîre prin care acțiunea a fost respinsă. În rest, hotărîrea primei instanțe a fost menținută.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 21 martie 2012, a fost admis recursul declarat de Cebotari Alexandru Marian, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2011 și hotărîrea Judecătoriei Ialoveni din 22 noiembrie 2010, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Judecătoria Ialoveni, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, Cebotari Alexandru a înaintat o cerere de concretizare a acțiunii prin care a solicitat declararea nulității contractului de donație nr. 10378 din 28.11.2007, recunoașterea calității de moștenitor legal al defunctului Cebotari Marian Alexandru asupra imobilului din or. Ialoveni, str. Petru Ștefănuță, încasarea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 09 septembrie 2013, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată și s-a dispus încasarea de la Cebotari Alexandru Marian și Cebotari Natalia, în mod solidar, taxa de stat neachitată în sumă de 5003,28 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 aprilie 2014, apelul declarat de Cebotari Alexandru Marian a fost admis, casată hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 09 septembrie 2013 și s-a emis o nouă hotărâre prin care:

S-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Cebotari Alexandru Marian și Cebotari Natalia către Cebotari Alexandru Fiodor, intervenienți accesorii Panainte Vera, Î.S. „Cadastru”, Inspectoratul Fiscal de Stat Ialoveni, notarul privat Diaconu Galina privind declararea nulității contractului de donație din 28.11.2007, recunoașterea calității de moștenitor legal asupra imobilului și încasarea prejudiciului moral.

S-a declarat nul contractul de donație nr. 10378 din 28 noiembrie 2007, încheiat între Cebotari Marian Alexandru și Cebotari Alexandr Fiodor, înregistrat la OCT Ialoveni la data de 28.11.2007, sub nr. 5501/07/18437.

S-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Cebotari Alexandru Marian și Cebotari Natalia către Cebotari Alexandru Fiodor, intervenienți accesorii Panainte Vera, Î.S. „Cadastru”, Inspectoratul Fiscal de Stat Ialoveni, notarul privat Diaconu Galina privind recunoașterea calității de moștenitor legal asupra imobilului și încasarea prejudiciului moral.

S-a încasat de la Cebotari Alexandr Fiodor în beneficiul lui Cebotari Alexandru Marian cheltuielile de judecată în sumă de 1150 (una mie una sute cincizeci) lei.

La 09 iunie 2014, Cebotari Alexandru Tudor a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, instanța ierarhic inferioară încălcând și aplicând eronat normele de drept material.

Astfel, indică recurentul că potrivit art.221 alin.(1) CC, actul juridic încheiat fără intenția de a produce efecte juridice (actul juridic fictiv) este nul.

În conformitate cu art.118 alin.(1) Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform art.666 Codul Civil, contractul se definește drept acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane, prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice, care la rândul său pentru a fi valabil trebuie să întrunească o serie de condiții esențiale stabilite de lege.

Ca urmare, Cebotari Marian fiind o persoană fizică cu capacitatea de exercițiu deplină a fost în drept de a dispune după propria sa voință de bunul său, or proprietarul are dreptul de a posedea, a folosi și de a dispune de bunul său după proprii voință.

Precizează recurentul că invocările reclamantului precum ca executorul judecătoresc ar fi expediat în adresa OCT Ialoveni a unei încheieri de asigurare a titlului executoriu în luna septembrie 2007 nu poate fi reținută ca probă în cauza dată,

deoarece OCT Ialoveni a invocat că nu a recepționat o încheiere de aplicare a sechestrului în privința apartamentului din str. P. Ștefanuca 34 ap.7 or.Ialoveni, ca urmare în registrul bunurilor imobile nu au existat grevări și interdicții în privința bunului în litigiu.

Mai mult, defunctul Cebotari Marian, cu toate că executorul deținea adresa acestuia, nu a primit nici o somație de la executorul judecătoresc prin care să fie informat despre existența unei restanțe la pensia alimentară în mărime de 25 923,16 lei.

Concomitent, indică recurentul că art.111 Cod familiei, expres indică cazurile de stingere a obligației de întreținere.

Astfel, (1) obligația de întreținere, apărută în baza contractului privind plata pensiei de întreținere, încetează în urma decesului uneia dintre părți, a expirării duratei contractului sau conform clauzelor acestuia.

(2) Plata pensiei de întreținere, în baza hotărârii instanței judecătorești, încetează în cazurile:

a) atingerii de către copil a vârstei de 18 ani sau obținerii de către acesta a capacității depline de exercițiu sub vârsta de 18 ani;

b) adopției copilului care primește pensia de întreținere;

c) căsătoriei descendentului inapt de muncă;

d) restabilirii capacității de muncă a persoanei care primește pensia de întreținere;

e) recăsătoririi fostului soț inapt de muncă care primește pensia de întreținere;

f) decesului creditorului întreținerii sau al debitorului întreținerii;

g) anulării hotărârii judecătorești privind încasarea pensiei.

Conform art.83 Cod Executare, se indică că procedura de executare încetează în cazul în care, după încetarea din viață, după declararea dispariției fără urmă sau după declararea decesului creditorului ori al debitorului, creanța sau obligația adjudecată nu admite succesiunea de către succesorul de drepturi al acestor persoane;

În rezultatul aplicării normelor de drept indicate la circumstanțele cazului dat, se conchide că la data decesului debitorului Cebotari Marian, 14.01.2008, procedura de executare a fost încetată de iure prin decesul debitorului, iar obligația de întreținere în cuantumul calculat a fost stinsă.

La acest capitol, precizează recurenții că reclamantii s-au adresat în instanța de judecată tocmai în anul 2009, or la acea etapă nu mai exista o creanță activă și exigibilă.

Mai indică recurentul că reieșind din prevederile art. art. 315, 316 CC, art. 46 al Constituției Republicii Moldova și art. 1 al Protocolului adițional nr. 1 la Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, proprietatea este în condițiile legii inviolabilă, dreptul de proprietate fiind garantat iar proprietarul bunului bucurându-se de toate garanțiile dreptului de proprietate.

Consideră recurentul că instanța de apel a dispus anularea contractului de donație în lipsa unor probe concludente, doar în baza unor declarații unilaterale, astfel, generând încălcarea dreptului de proprietate al recurentului.

Complementar susține recurentul că cererea privind recunoașterea ca moștenitor al reclamantului în privința apartamentului în litigiu este neîntemeiată, în

același context, este neîntemeiată și cererea cu privire la încasarea pagubei morale, deoarece legislatorul stabilește expres cazurile de reparare a prejudiciului moral, or în speța dată nu cade sub incidența cadrului normativ respectiv, precum și reclamantul nu a suportat suferințe fizice sau psihice în rezultatul încheierii de către defunctul Cebotari Marian a unui act juridic în privința unui bun care-i aparținea acestuia cu drept de proprietate privată.

La 01 iulie 2014, Cebotari Alexandru Marian a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel în partea în care a fost respinsă cererea cu privire la repararea prejudiciului moral, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că decizia instanței de apel, în partea contestată, este ilegală și neîntemeiată.

Consideră recurentul că decizia instanței de apel, în partea în care a fost respinsă, este eronată, nefondată, lipsită de suport normativ și faptic, rezultată din aprecierea subiectivă și incompletă a probelor și a legislației în vigoare.

Susține recurentul că instanța de apel urma să coroboreze prevederile art. 1422 alin. (1) și (2), art. 11, 15 Cod civil și să încaseze în beneficiul său prejudiciul moral solicitat.

Invocă în acest sens, că prin inacțiunea, pasivitatea și nereacționarea promptă a OCT Ialoveni la încheierea cu privire la asigurarea acțiunii a executorului judecătoresc de la Oficiul de Executare Buiucani, i-a fost cauzat un prejudiciu moral inexplicabil. Prin faptul că OCT nu a aplicat interdicția imediat cum a primit notificarea de la executorul judecătoresc a avut efect încheierea contractului de donație prin care bunul în litigiu a trecut în proprietatea altei persoane, fiind imposibil de urmărit de către executor.

Respectiv, această inacțiune a organului de stat, a avut drept consecință 4 ani de judecată, creîndu-i-se intimatului o incertitudine, o stare de dezamăgire, impresia că totul este pierdut și că niciodată nu poți avea încredere în organele de stat și nu există o dreptate și o justiție echitabilă în societatea noastră.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Cebotari Alexandru Marian neîntemeiat și care urmează a fi respins, iar recursul declarat de Cebotari Alexandru Tudor se consideră întemeiat și care urmează a fi admis, casată decizia instanței de apel și menținută hotărârea primei instanțe, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) și f) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs; să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Potrivit prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Examinînd înscrisurile anexate la dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că decizia instanței

de apel a fost pronunțată la 08 aprilie 2014.

Cebotari Alexandru Tudor a depus cerere de recurs la 09 iunie 2014.

Cebotari Alexandru Marian a depus cerere de recurs la 01 iulie 2014.

Examinînd înscrisurile anexate la dosar, Colegiul sesizează că, instanței de apel a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei, însă fără a indica pe scrisoarea de însoțire data expedieri, precum și fiind expediată prin corespondență simplă, în dosar, lipsește dovada recepției actului judecătoresc.

În circumstanțele respective, recursurile se consideră depuse în termen și Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție recurge la examinarea propriu-zisă a acestora.

Din materialele dosarului se constată că la 14 aprilie 1993, a fost desfăcută căsătoria dintre Cebotari Natalia și Cebotari Marian, în timpul căreia s-a născut copilul Alexandru Cebotari.

Avînd în vedere că după divorț, domiciliul copilului minor a fost stabilit cu mama acestuia, instanța de judecată a stabilit încasarea din contul lui Cebotari Marian în beneficiul Nataliei Cebotari pensiei de întreținere a copilului minor.

La 28 noiembrie 2007, a fost încheiat un contract de donație între feciorul Cebotari Marian și tatăl Cebotari Alexandru Fiodor în privința apartamentului nr. 7 situat în or. Ialoveni, str. Petru Ștefănuță 34.

La 22 ianuarie 2008, Cebotari Marian a decedat.

Considerînd că respectivul contract urmează a fi declarat nul, deoarece în privința acestuia a fost aplicată interdicție de înstrăinare de către Oficiul de Executare Ialoveni, Cebotari Natalia și Cebotari Alexandru Marian s-au adresat cu acțiune în instanța de judecată.

Instanțele ierarhic inferioare au emis hotărîrile sus menționate.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel atît Cebotari Alexandru Marian cît și Cebotari Alexandru Todor au depus cerere de recurs.

În conformitate cu prevederile art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecînd recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărîrii atacate, fără a administra noi dovezi.

Astfel, analizînd argumentele invocate în cererea de recurs depusă de Cebotari Alexandru Tudor, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție își expune următoare poziție.

Potrivit prevederilor art. 217 alin. (1) Cod civil, nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată de orice persoană care are un interes născut și actual. Instanța de judecată o invocă din oficiu.

Potrivit art. 221 alin. (1) Cod civil, actul juridic încheiat fără intenția de a produce efecte juridice (actul juridic fictiv) este nul.

Colegiul reține că Cebotari Alexandru Marian invocă precum că contractul de donație nr. 10378 din 28 noiembrie 2007, este un contract fictiv din considerentul că defunctul Cebotari Marian, avînd restanțe la plata pensiei de întreținere, intenționat l-a încheiat și i-a donat tatălui său Cebotari Alexandru Tudor apartamentul nr. 7 din str. Petru Ștefănuță, 34 or. Ialoveni, cu scopul de a se eschiva de la executarea obligației sale și nicidecum ca acest contract să producă efecte juridice.

De asemenea, mai reține Colegiul că reclamantii invocă precum că la 06 septembrie 2007, de către Oficiul de executare Buiucani mun. Chișinău, a fost expediată, în adresa Î.S. „Cadastru”, filiala Ialoveni, precum și la Inspectoratul Fiscal Ialoveni, Încheierea cu privire la asigurarea executării Titlului executoriu prin care s-a dispus încasarea de la Cebotari Marian a pensiei alimentare și a restanței în mărime de 25923,16 lei, în care se menționa, la pct. 4, aplicarea interdicției pe bunurile debitorului.

Potrivit prevederilor art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În sensul celor expuse, instanța de recurs constată că reclamantii, în pofida, normei precitate, nu au prezentat probe incontestabile care să facă dovada existenței, la momentul încheierii contractului de donație și înregistrării în Registrul bunurilor imobile, a vreunei interdicții aplicate asupra bunului imobil litigios, or, dimpotrivă, potrivit Certificatului eliberat de Agenția relații funciare și cadastru la 08 iulie 2009, la Capitolul III „Grevarea drepturilor patrimoniale”, nu sunt înregistrări (f.d. 55,56 Vol. I).

Potrivit pct. 12 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție Cu privire la aplicarea de către instanțele de judecată a legislației ce reglementează nulitatea actului juridic civil nr.1 din 07.07.2008, instanțele vor reține că actul juridic se va recunoaște ca fictiv, în temeiul art.221 Cod civil, numai în cazul în care ambele părți nu au intenția să-l execute. În cazul executării actului juridic doar de către o parte, aceasta nu va putea invoca nulitatea actului juridic considerându-l fictiv, dar va putea solicita rezilierea pentru neexecutarea obligațiilor contractuale.

În contextul celor relatate, Colegiul menționează că, instanța de apel eronat a declarat nul contractul de donație întemeindu-și decizia pe afirmații lipsite de substrat factologic, or faptul că Cebotari Marian Alexandru a continuat să locuiască în bunul donat pînă la data decesului, nu presupune că bunul imobil nu a fost transmis și astfel, nu a fost îndeplinită condiția de valabilitate a contractului de donație.

La fel, sunt lipsite de o bază probatorie suficientă și incontestabilă, și argumentele invocate de instanța de apel în susținerea poziției sale potrivit căreia scopul contractului de donație a fost eschivarea debitorului de la executarea documentului executoriu privind încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor, or din materialele dosarului nu poate fi stabilită legătura cauzală dintre încheierea contractului de donație și presupusa eschivare a debitorului de la executarea documentului executoriu.

De asemenea, instanța de apel fără a se referi la vreo conjunctură de probe și fapte efective, califică încheierea contractului de donație un act ce a avut drept scop obținerea unor foloase patrimoniale, precum și de a induce în eroare alte persoane, creînd aparența actului juridic în realitate.

În acest sens, nu pot constitui ca probe relevante întru admiterea acțiunii nici invocările privind asigurarea executării documentului executoriu, deoarece prin încheierile menționate de asigurare a executării documentului executoriu (f. d. 20 – 21, v-1) de fapt nu s-au pus careva interdicții pe bunul imobil ulterior donat, dar s-a solicitat OCT și IFS de a comunica despre careva bunuri ale debitorului, despre

recepționarea căror nu există dovezi.

Cu referire la argumentele invocate în cererea de recurs depusă de Cebotari Alexandru Marian, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție își expune următoare poziție.

Reieșind din prevederile art. 1422 alin. (1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc.

În acest sens, Colegiul precizează că instanțele judecătorești, la determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral, trebuie neapărat să ia în considerație atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferințelor psihice sau fizice părții vătămate, cât și datele obiective care certifică acest fapt, îndeosebi:

- importanța vitală a drepturilor personale nepatrimoniale și a bunurilor (viața, sănătatea, libertatea, inviolabilitatea locuinței, secretul personal și familial, onoarea, demnitatea și reputația profesională etc.);

- nivelul (gradul) suportării de către persoana vătămată a suferințelor psihice sau fizice (lipsirea de libertate, pricinuirea vătămării corporale, decesul persoanelor apropiate (rudelor), pierderea sau limitarea capacității de muncă etc.);

- felul vinovăției (intenția, imprudența) persoanei care a cauzat prejudiciul, în cazul în care pentru repararea prejudiciului moral este necesară prezența ei.

Instanțele judecătorești, la determinarea mărimii prejudiciului moral în echivalent bănesc, sînt în drept să ia în considerație și alte circumstanțe probatoare prin actele pricinii, în particular, situația familială și materială a persoanei care poartă răspundere pentru cauzarea prejudiciului moral părții vătămate.

Complementar, obligația de a dovedi faptul pricinuirii prejudiciului moral (suferințelor psihice sau fizice suportate) o exercită partea vătămată, de aceea în cererea despre compensarea prejudiciului moral aceasta trebuie să indice de către cine, în ce circumstanțe și în baza căror acțiuni (inacțiuni) i-au fost cauzate suferințe morale (psihice) sau fizice, prin ce se manifestă acestea.

În acest sens, ținînd cont de faptele constatate, expuse mai sus, Colegiul reține că cererea lui Cebotari Alexandru Marian și Cebotari Natalia privind încasarea de la pîrîți în beneficiul reclamantilor a prejudiciului moral, nu întrunește cerințele sus indicate, or, instanța reiterează, că reclamații Cebotari Alexandru Marian și Cebotari Natalia nu au probat în nici un fel că pîrîții au avut față de reclamantii un comportament care să genereze pentru ultimii, suferințe psihice, condiție pentru apariția dreptului de a solicita recuperarea prejudiciului moral.

În acest context, Colegiul consideră că recursul declarat de Cebotari Alexandru Marian este neîntemeiat.

Mai mult ca atât, prejudiciul moral în speța dată este argumentat de către recurent prin admiterea cerințelor de bază, adică de anulare a contractului de donație, ca motiv constituind inacțiunile autorităților de aplicare a interdicțiilor.

La caz, cerințele respective se resping, respectiv nu poate fi invocată cerința de despăgubire morală.

Din considerentele expuse și avînd în vedere faptul, că decizia instanței de

apel este ilegală și neîntemeiată, fiind emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material, iar hotărârea primei instanțe este legală, fiind aplicate corect normele de drept material, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Cebotari Alexandru Marian și de a admite recursul declarat de Cebotari Alexandru Todor, de a casa decizia instanței de apel și de a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 al. (1) lit. a) și f) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Cebotari Alexandru Marian.

Se admite recursul declarat de Cebotari Alexandru Todor.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 08 aprilie 2014 și se menține hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 09 septembrie 2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Cebotari Alexandru Marian și Cebotari Natalia împotriva lui Cebotari Alexandru Fiodor, intervenienți accesorii Panainte Vera, Întreprinderii de Stat „Cadastru”, Inspectoratului Fiscal de Stat Ialoveni, notarului privat Diaconu Galina cu privire la declararea nulității contractului de donație, recunoașterea calității de moștenitor legal asupra imobilului, încasarea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătoria

Nicolae Clima

Svetlana Novac

Tatiana Vieru

Iurie Bejenaru

Oleg Sternioală